

EVANGÉLIUMI MUNKÁS

∴∴∴

„Mindenik az ő jutalmát veszi munkája szerint.” 1. Kor. 3, 8.

∴∴∴

1929.

MEGJELENIK KÉTHAVONKÉNT

4. szám.

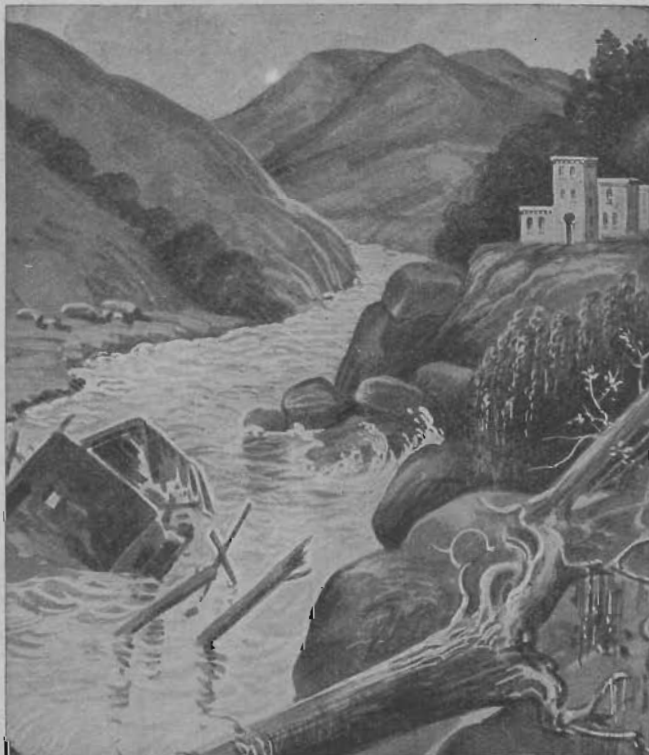
A hit erőssége.

Mialatt a Szentírás az egyik oldalon vonzó módon kiemeli az istenfiúság nagy előjogát és az ezzel összekötött áldásokat, ugyanakkor a másik oldalon arra figyelmeztet, hogy amíg a keresztyén ebben a világban él, állandó veszedelmeknek van kitéve. Amiképen a világ embere számára a keresztyén egész hitélete érthetetlen valami — éppen azért mert számára ismeretlen terület ez — ugyanúgy érthetetlen marad előtte a keresztyén öröme, küzdelme, kísértése és megpróbáltatása is. A hívő lélek számára azonban mindezen dolgok valóságot képeznek: az áldásokat hálással elfogadja, a veszedelmekkel szemben pedig fel van vértezve.

Isten minden gyermeke számára azonban fennáll az a nagy veszedelem, hogy elhagyja a hit erősségét. A Krisztus szolgálatában tapasztalt és megöregedett Péter apostol ugyanerre mutat rá, midőn ezt írja: „Ti azért szerettem előre tudván ezt, őrizkedjétek, hogy az istentelenek tévelygéseitől elragadtatva a saját erősségektől ki ne essetek. 2. Péter 3, 17. Ebben a versben

Péter apostol többek között rámutat a hit erősségére is. Ezen erősség nem testi, hanem szellemi természetű és alapjában véve a Jézus Krisztusba vetett élő hitből áll. Az élő hit képezi azon isteni erőt,

melyet megragadva, védelem, erősség és vár lesz a hívő számára. Mivel pedig itten a mindenható Istenbe és fiába, Jézus Krisztusba vetett hitről van szó, így hát tulajdonképpen maga az élő Isten képezi a hívő lélek erősségét, vagy várát. Erre vonatkozólag mondja Spurgeon a világhírű baptista prédikátor is, aki Angliában nagy áldással működött, (szül. 1834 június 19., megh. 1892 január 31.) a Zsolt. 144, 2-hez fűzött megjegyzésében: „Igy hát Isten maga a mi várunk, benne úgy lakozunk, mint lerombolhatatlan falak és megrendíthetetlen erődítmények mögött. Ebből a várból senki el

Csak a hit erős sziklájára épített ház állhat ellen az idők viharának.

nem üzhet bennünket, senki ki nem éhezethet, mert az örökkévalóságra is fel van szerelve az ostrom ellen; egyetlen ellenség oda be nem hatolhat és el van látva elfogyhatatlan mennyiségű élelemmel és ott van benne az élő víznek kiapadhatatlan forrása is. Ezért vidám diadal-

Huabofánval

érettel éneklé Dávid az ő szeretett Istenéről: „Az Úr az én kősziklám, váram és szabadítóm; az én Istenem, az én kősziklám, ő benne bizom; az én pajzsom, idvességem szarva, menedékem.” (Zsolt, 18, 3.) Védelmet és segítséget keresve fordul a zsoltáriró imájában Istenhez: „Légy sziklaváram, ahová menekülhessek szüntelen; rendelkezél megtartásom felől, mert kőszálam és erősségem vagy te.” Zsolt. 71, 3. Ebben a várban Dávid biztonságban érezte magát, dacára annak, hogy panaszkodni volt kénytelen: „Uram! mennyire megsokasodtak ellenségeim! sokan vannak a reám támadók,” mégis bizalommal hozzáfűzhetette: „Nem félek sok ezernyi néptől sem, amely köröskörül felállott ellenem.” Zsolt. 3, 2. 7. Így hát a hit várának falai a hitelenség számára áthatolhatatlanok és egyuttal védelmet, menedéket, segítséget nyújtanak a hívő lélek számára. A gonosz ellenség számára tiltva van azokat illetni, akik ezen vár ércfalai mögött kerestek menedéket. A pokol egész hatalma sem képes ezen erősséget lerombolni. Ezen vár az örökkévalóságba van horgonyozva, körülveszik az idő hullámai és fel van diszítve a golgotai vértől ázott zászlóval, amely az isteni hűség és az ő jele gyanánt ma is éppen olyan megingathatatlan, mint annakelőtte volt. Igaz ugyan, hogy a sátáni csel, emberi okosság, száraz ész, mesteri kritika és a hideg hitelenség nyilai évszázadok óta ostromolják falait, de azért az erődítményben a legcsekélyebb kárt sem tehettek, hanem tehetetlenül és tompán hullottak le a földre. A hit erőssége az egyetlen vár ezen a földön, amely mind a mai napig ellentállott az évszázadok viharainak. Falai sem el nem korhadtak, sem össze nem omlottak. Kegyelmi kapuja még ma is tárva nyitva áll mindazok számára, akik segítséget és oltalmat keresve oda menekülnek. Miképen az izraelita szabad városok menedékhelyei voltak azoknak, akik akaratlanul embert öltek, (4. Móz. 35. fej.) úgy a hit erőssége még nagyobb mértékben nyújt menedéket a bűnösök számára, akik annak dacára, hogy méltók a halálra, megbocsájtást és bűneiknek elfedezését keresik, hogy ilymódon életben maradhassanak. Náhúm próféta írja: „Jó az Úr, erősség a szorongatás idején és ő ismeri a benne bizókat” 1, 7. A bölcs Salamon továbbá azt mondja: „Az Úrnak féltelmében erős a bizodalom és az ő fiainak lesz menedéke.” Préd. 14, 26. Jóél pedig midőn az utolsó időt említve beszél Isten haragjának e világra való kiárasztásáról, Isten gyermekeit a következő szavakkal vigasztalja: „De az Úr az ő népének oltalma és az Izrael fiainak erős-

sége.” 4, 16. Ezért mi, akik Isten gyermekei vagyunk meneküljünk eme utolsó napokban ezen erősség falai közé és szívleljük meg a következő isteni figyelmeztetést: „Térjete vissza az erősséghez, reménységnek foglyai.” Zak. 9, 12. Jó annak a népnek, amely követi ezen tanácsot és maradandó lakást vesz ezen várban és el-sáncolja magát annak hatalmas falai mögött. Az ilyen nép legyőzhetetlen és megsemmisíthetetlen lesz. Maradandó győzelem és örök biztonság csak itten van, a hitnek ezen erősségében, nem pedig a korhadt kolostorfalak mögött. Ezen nagy veszedelmek közepette is képesek a nagy reformátorral és hitférfival együtt mondani:

„Erős vár a mi Istenünk, jó fegyver és menedék.
A bajban segít minékünk, mely most ránk nehezedék,
A régi ellenfél, komoly harcokra kél,
A kénycsábok ezre az ő mord hadszere,
E földön nincsen mása.” (279. sz. ének.)

Az erősségben való maradás.

Vessük fel azon kérdést, hogy miképen maradhatunk meg ebben az erősségben? A Biblia világos választ ad rá: hit által. Ezen erődítmény bejáratának hit a neve, amely név kitűrülhetetlenül van belevésve falaiba. „Azért amiképpen vették a Krisztus Jézust” — tudniillik hit által — „akképen járjatok ő benne.” Kol. 2, 6. Maga a Megváltó is figyelmeztet bennünket: „Maradjatok énbenem és én is ti bennetek.” Ján. 15, 4. Aki ezt megszivleli, állandó hitet gyakorol és így megmarad az „erősségében”, azzal bizonyára nem fog sem megszegyenülni, sem pedig legyőzetni. 2. Pét. 2, 6. Már mostan is bizonyos lehet a végső dicsőséges győzelemben. Sankey I. D. evangéliuménekes, aki arról volt ismertes, hogy énekei által nyerte meg a lelkeket és aki később Moodyval, a híres amerikai evangélistával működött együtt, a következőket éneklé:

„Mentsváram én nekem az Úr;
A zord viharban sziklavár!
Bár csapdos a hullám vadul,
Ott szívemben helyet talál.
Úgy, úgy, bizom az Úrban,
Mentsváram ő, mentsváram ő!
Oh Jézusom Te benned nyugszom én.
Te zord viharban sziklavár!

(486. sz. ének.)

Maradjunk meg hát a hit erősségében, akkor a zsoltáriró egykori kijelentése a mi saját tapasztalatunkká fog válni: „Erőről erőre jutnak, míg megjelennek Isten előtt a Sionon.” Zsolt. 84, 8. Ehhez segítsen az Isten kegyelme. Amen.

Voigt Miksa

Kerületi konferenciáink.

Áldásosak és hitet erősítők voltak az idei kerületi konferenciáink, melyek ápr. 19. és 20-án Orosházán vették kezdetüket. Mialatt péntek este és szombaton Michnay és Wicklein atyafiak Murányi atyafival együtt szolgáltak Isten igéjével az orosházai testvéreknek, azalatt Sohlmann atyafi és e sorok írója Tulaszewszki atyafival együtt

Gyula

városában időzött. Már péntek este is telve volt a terem figyelmes halgatósággal, közöttük számos ifjúval, akik közül az éber rendőrség két leányt „túlfiatalnak” talált. Ezen kis incidens azonban egyáltalán nem vált a jó konferenciái szellem kárára. Szombaton 175 testvér volt jelen. A szombatiskolai adományok 158 tagtól és barátoktól, 30 pengőt tettek ki. Nagy volt az örömnünk, midőn szombat délután 19 lélek felállással jelezte, hogy követni óhajtja az Urat. Midőn szombaton este

Orosháza

községbe utaztunk, már az állomáson értesültünk arról, hogy ugyanakkor Michnay és Wicklein atyafiak elutaztak Gyulára, egy áldásos konferencia befejezte után, melyet a déli kerület testvéreivel tartottak. Murányi atyafi megállapítása szerint itten kb. 120—130-an gyültek össze. A szombatiskolában 90 tag és 25 barátkozó vett részt. Adományokban befolyt 25 pengő. A szombat délelőtt itten is különösen áldásos volt, délután pedig csaknem minden tag talált szavakat hálája kifejezésére, 14 kedves lélek felállással jelezte készségét az Isten igéjének követésére.

Miskolc

április 27. és 28-án került sorra. Mivel Miskolcon összejöveteleink szabadsága még mindig nagyon korlátozva van, azért ezen konferencia igazi felüdülést és örömet jelentett minden résztvevője részére. Isten kegyelme által úgy a nyilvános előadások, mint a gyülekezeti órák számára a két napon keresztül teljes szabadságunk volt. Minden előadáson több mint 200 figyelmes hallgató vett részt. A szombatiskolában 118 tag és 37 barátkozó jelent meg; az adakozás összege pedig 50'60 pengő volt. Szombat este az ifjúság örvendeztette meg a látogatókat zene, ének és egyéb számokkal.

A következő szombat és vasárnap

Kaposvár

volt összejöveteleink színhelye. Mikor beléptünk a terembe nagy csodálkozásunkra több mint 100 lelket találtunk már ottan várakozva. A jó Isten itten is áldásos órákkal ajándékozott meg bennünket. Igazán gazdag zene és énekprogram gondoskodott a különböző órák változosságáról. A kerület 7 gyülekezete 41 taggal és 18 barátkozóval volt képviselve. Az adakozás összege 48'96 P. volt. A vasárnap esti előadás után vidám énekek hangzottak fel a gyülekezeti helységben, úgyhogy az utcai gyalogjárók is kíváncsian benéztek, hogy ugyan milyen „előadás” van itten.

Győr.

Itten a nyugati terület északi kerületének testvérei gyültek egybe szombaton és vasárnap, máj. 11. és 12-én. Michnay atyafi tartotta a péntek esti előadást mintegy 70 hallgató előtt. A kerület 5 gyülekezetét 56 tag és 4 barátkozó képviselte. A szombatiskolában 66-an vettek részt 8 osztályban. Az adakozás összege 31 pengő volt. Mint a többi összejövetelen, úgy itten is jó szellem uralkodott és a látogatók tevékeny részt vettek az összejöveteleken.

Budapest

volt az utolsó az idei összejöveteleink sorrendjében; ami azonban a bátorítást, örömet és áldást illeti, semmiben sem állott a többiek mögött. Itten részünk volt abban az előjogban is, hogy Müller atyafi, a középeurópai Divízió ifjúsági titkára körünkben időzött. Gazdag tapasztalatainak tárházából merítve szólott hozzánk, s mi örömmel hallgattuk épületes beszédeit. Már pénteken este is csaknem az utolsó helyig megtelt a kápolna nagy imaterme.

A szombatiskolában 431 tag és barátkozó vett részt 45 osztályban. A pogánymisszió célját szolgáló adományok 206'63 P tettek ki. Különösen örvendetes volt a gyermekek szombatiskolájának nagy látogatottsága, 54 gyermekkel 4 osztályban. Mialatt Albrecht atyafi tartotta a gyermek-istentiszteletet, Müller atyafi azalatt szólott a több mint 500 főt számláló, testvérekből és barátkozókból álló hallgatósághoz. A prédikáció végén mintegy 55—60 barátkozó jelentkezett, hogy Jézust és igéjét követni óhajtja.

Mint minden konferenciához, ehhez is hoz-

zátartozott az ifjúság szombat esti ünnepéye, amely Sohlmann atyafi irányítása mellett, ezuttal — az összes látogatók öröme — valóban mintaszerű volt.

Hogyha még egyszer visszapillantást vetek mindezen összejövetelekre, nem könnyű feladat megállapítani, hogy hol volt a legszebb. Ki kell jelentenem, hogy több tekintetben ezek voltak a legjobb összejövetelek, melyeket valaha tartottunk. Ifjak és felnőttek, erősek és gyengék, mindnyájan úgy hiszem megkapták benne részüket. Az ifjúság megérdemli a kitüntetést; amiért csaknem mindenütt hozzájárult a zenével és énekkel az összejövetelekhez; de itten is ki kell emelnem Miskolc, Budapest és Kaposvár ifjúságát. Ezúton mondok köszönetet az

összes fiataloknak és az idősebb segítőknek egyaránt.

Köszönettel kell megemlékeznünk a testvérek vendégszeretetéről is, melyet a konferenciákon gyakoroltak. A testvérek és barátok, a kerületi előljáróval és a munkásokkal egyetértésben gondoskodtak a közéről és távolról jövők elszállásolásáról.

Wicklein atyafi a konferenciát követő hétfői napokon tartott megbeszélést a könyvevangélistáival, hogy tapasztalataikat kicseréljék és hogy bátorítsa, valamint tanítsa őket.

Vajha maradandó lenne ezen összejövetelek befolyása és áldása! Még egyszer szívélyes üdvözlétemet küldöm az összes testvéreknek, barátokozóknak és munkatársaknak. *Minck A*

Munkatervek az osztályokban.

Az adventi mű pályája Krisztus eljöveteleig felfelé haladó. Így jelölte meg útját az, ki e művet előre megtervezte és Jelenések 18, 1. szerint meg is jövendölte. „És ezek után láték más angyalt leszállani a mennyből, a kinek nagy hatalma vala; és a föld fénylett annak dicsőségétől.” És mégis e mű hajója, amely a világ viharzó tengerén a biztos rév felé halad, szirtek és zátonyok között kell áthaladjon, megpróbáltatásokon és válságokon ment át és fog átmenni. E nehézségekre minden egyes tagnak és közösségünknek is oly szüksége van, akárcsak testünknek a mindennapi kenyérre. Ezek tartanak bennünket harci készenlétben. Ezen akadályok juttatják eszünkbe azt a tényt, hogy habár e világban vagyunk, még sem vagyunk e világból valók.

Mialatt művünk előre tör és hálózatát terjeszti, mialatt lelkeket vezetünk Krisztushoz a hármass angyali üzenet által és alakítunk új gyülekezeteket, egyik mindjobban előtérbe nyomuló problémánk saját magunk és mások megtartása. Ezalatt értem magunkat egyenként is, mert hiszen ha mindenki megtartaná önmagát az evangélium konzerváló ereje által, akkor nem volna semmi baj. De a tapasztalat mást bizonyít. Azért van szükségünk olyan tagokra, akik magukat és másokat is meg tudnak tartani Krisztusnak bennük élő ereje által. 1. Tim. 4, 16.

A világ gonoszsága napról napra nő és nekünk azt a lélekölő befolyást, amelyet tagjainkra is gyakorol, az evangélium erejével kell ellensúlyozni. Hála legyen Istennek, hogy az evangélium meggyőző ereje, az evangélium súlya mindig nagyobb volt mint a világe.

A földi terhek reánk 50 kilogramm helyett 100 kilogramm sullyal nehezdednek, nekünk legalább 101 kilogramm ellensullyal kell bírunk, hogy lelki életünk fel ne billenjen és a világ rajtunk erőt ne vegyen. Ezt az ellenálló erőt akarja bennünk növelni a belmisszió, ifjúsági és szombatiszkolai osztályok munkája. Fiataljainkat meg kell tartásuk, minden tagunkat munkára kell neveljük és hogy Megváltónk parancsát véghezvigyük, nagyobb terveket kell lefektessünk a *mű befejezésére*. Minden ép kézre szükség van! Világos szemmel látjuk az idők jeleit és tudjuk, hogy eljött az ideje annak, hogy minden erőnk és inunkat megfeszítve testi lelki fegyverzetben álljunk az evangélium harcába.

Az Úr az elmúlt években csodálatosan megsegített bennünket a magyar Unióban. Tagszámában gyarapodtunk. Szombatiszkolai adakozásaink megháromszorozódtak négy év alatt. A hadjáratokban is utolértük az európai országok javarészét, de tisztában vagyunk azzal, hogy az előttünk álló években alaposabbat és nagyobbat kell tegyünk, lelki és szervezési téren Jézusért és az utolsó üzenetért. Ehhez mindnyájatoknak szívből jövő segítségét kérjük.

Az osztályok vezetésével eddig magam voltam megbizva, de az elmúlt hónapokban az Unió-bizottság a Közép- és Nyugati területek részére Zarka Dénes és Berghauer Imre atyafiakat jelölte ki, osztálytitkárokkul. Örömmel üdvözljük e két atyafit, akik idejük e részét most már e munkának fogják szentelni és kívánjuk, hogy területükön az osztályok munkája ujjult erővel haladjon rendeltetésének célja felé. Új munkatársaink tevékenysége és az új tervek a lelkek

megmentésében és megtartásában fogják gyakorlati hasznukat megmutatni. Felelősséget és munkát megosztva, bátran és bizakodva haladunk előre Mesterünk biztos vezetése alatt.

Sohlmann Károly

Belmisszió.

E rovatért SOHLMANN K. felelős.

A belmisszió viszonya a külmisszióhoz.

„Elmenvén azért tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek; és ime én tiveletek vagyok, minden napon a világ végezetéig. Ámen!” Máté 28, 19–20.

A gyülekezet feladata az evangélium hirdetése. Ennek a feladatnak kétféle iránya van:

először „Tegyetek tanítványokká minden népeket és megkeresztelvén őket.” Ez általában az evangélium hirdetésére vonatkozik, melynek végcélja, vagy eredménye a lelkek megnyerése; másodszor „Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt amit én parancsoltam néktek.” Ez a lelkek megtartására vagy a belmisszió munkának a megjelölésére vonatkozik. — Lelkeket vezetni az igazsághoz és a lelkek megtartása az igazságban. — A külmisszió munkája a belmisszió munkájával arányosan halad. Minél erősebb, egységesebb és fejlettebb a gyülekezeti élet befelé; annál erőteljesebb és eredményesebb a munkája kifelé.

Az apostoli levelekből látjuk, hogy az anyagyülekezet Jézus által adott feladatának fontosságát felfogta és munkásokat küldött ki és anyagi áldozatokat hozott a külmisszió érdekében. „Akkor, miután böjtöltek és imádkoztak és kezeiket reájuk vetették elbocsájták őket . . .” Ap. csel. 13, 1–4: „És miután ott bizonyos időt eltöltött, elméne, eljáván renddel Galacia tartományát és Frigiát, erősítve a tanítványokat

„Gyűjtsétek elem kegyeseimet, akik áldozattal erősítik szövetségemet.”

Ez évi

„ÖNMEGTAGADÓ HETÜNK“

augusztus hó 4–10-ig fog tartani.

Hogy az evangélium hirnökei mindenhová eljussanak és a hármasszoros angyali üzenetet az összes pogányok meghallják, egy heti jövedelmünket áldozzuk e célra.

Kérünk benneteket — mindenkit, akit szive indít — hogy népünk ez áldozathozatalában vegyetek részt.

Az Unió belmisszió osztálya.

mind." Ap. csel. 18, 23: „Más gyülekezeteket fosztottam meg, zsoldot vévén, hogy néktek szolgáljak . . . Mert az én szükségemet ki-potolták a Macedoniából jött atyafiak . . ." 2. Korinthus 11, 8—9:

A belmisszió munkája és feladata többek között az, hogy ifjú embereket képezzen ki, kik hajlandók idejüket és tehetségüket az Úr munkájában felhasználni, illetve feláldozni. A gyülekezet előjoga pedig az, hogy adományaikkal lehetővé tegyék a külmisszió fejlődését, mint ahogy ezt az őskeresztényi gyülekezeteknél lát-tuk. A gyülekezet egy misszióiskola, ahonnan a misszionáriusok kikerülnek.

Midőn Mózes Isten parancsára a szövetség sátorát akarta felépíteni, egy felhívást intézett a gyülekezethez, melynek eredménye is lett. „Szólj az Izrael fiainak, hogy szedjenek nékem ajándékokat; minden embertől; akit szíve hajt arra, szedjetez nékem ajándékokat." 2. Mózes 25, 1—2: A nép bőkezűen adakozott úgy — anynyira, hogy a munkát elvégezheték sőt még felesleg is volt. 2. Mózes 36, 6:

Nékünk is építenünk kell Isten országát itt a földön: ez a külmisszió munkája amit Jézus ránk bízott; de hogy ezt eredményesen végezhessük és a munkát befejezhessük, szükséges, hogy mi is hasonló áldozatkészséget nyilvánítsunk ki. Figyeljünk meg egy szócskát 2. Mózes 36, 1. versében: „Akit szíve arra indíta, hogy járuljon annak a munkának végrehajtásához." Tehát nem zúgolódással, vagy kényszerűségből, hanem szívből: „Mert a jókedvű adakozót szereti az Úr". — Így épül a belmisszió munkássága révén a külmisszió.

Ennek az áldozatkészségnek meg van az áldásos visszahatása a gyülekezetre. Ap. csel. 14, 27: „Mikor pedig megérkeztek és a gyülekezetet egybehívták, elbeszélék, mily nagy dolgokat cselekedett az Isten ő velük és hogy a pogányoknak kaput nyitott a hitre." — Amíg a gyülekezet másokért dolgozott, maga is erősödött, azon tapasztalatok által melyeket a misszióterületeken tettek és visszatérésük után elbeszéltek, ami örömmel töltötte be a gyülekezetet, látván áldozatkészségük jutalmát és munkájuk gyümölcsét. — Izrael népe is érezte áldozatkészségük áldását „És felhő fedezte be a gyülekezet sátorát és az Urnak dicsősége betöltte a hajlékot." 2. Mózes 40, 34. — Isten minden munkára amit műve érdekében végzünk áldását adja.

Míg az egyik oldalon a munka követelményekkel jár, addig a másik oldalon kincset gyűjtünk ott, ahol a rozsda meg nem emésztí,

hanem bőséges kamatot hoz nekünk, t. i. az örök életet. Nékünk is azt mondja majdan az Úr „Jertek én Atyámnak áldottai örököljétek az országot . . ." Máté 25, 34. 37—40:

Kedves Testvéreim! Minden elmulik, de az megmarad, amit Jézusért tettünk. Törekedjen azért minden gyülekezet és tag arra, hogy egykoron Jézus elismerését kiérdemelje, eltekintve attól, hogy már itt a földön is láthatjuk munkánk eredményét, de egykoron jutalmát nyerjük annak amit Jézusért tettünk.

Zarka Dénes

Ifjúsági osztály.

E rovatért SOHLMANN K. felelős.

Mikor tanulsz?

Az Úr az Ő végtelen bölcsességében úgy alkotott meg bennünket, hogy felruházott sokféle képességekkel, de ezek csak akkor fejlődnek ki mibennünk, ha szorgalmasan műveljük azokat. Úgy mint a rét a hóolvadás után csak füvet sarjaszt, de sokféle virágnak a magva van benne, amelyek mind a maguk idejében ki-fejlődnek.

A világ egyik legbölcsebb emberét így ok-tatták szülei: „Szerezz bölcseséget, szerezz eszes-séget, ne felejtkezzél el, se el ne hajolj az én számnak beszéditől . . . A bölcsesség kezdete ez: Szerezz bölcseséget, és minden keresményed-ből szerezz értelmet." Példab. 4, 5. 7.

Sok ifjú tisztában van azzal, hogy a törté-nelem nagy emberei a bölcsek és tudósok voltak és ma is felelősségteljes állásokat csak olya-nokkal töltenek be, akiknek megvannak a szük-séges képességeik, különben nagy kár háramlik arra az országra vagy vállalatra, amely azt figyel-men kívül hagyja; úgy sok ifjú szeretne tuda-mányra és bölcseségre szert tenni, de azt kér-dezi: Mikor tanuljak? Engem nem tanítottak, magasabb intézetbe nem küldtek és most már azzal kell megmaradnom, amim van.

Akik így gondolkoznak, szíveleljék meg Sala-monnak adott szülői tanácsot, amelyet fentebb idéztünk. Bár tény az, hogy az iskolában lehet legjobban tanulni és készülni megfelelő tanerő-vezetése mellett, de másfelől az is tény, hogy sok nagy ember élt és él ezen a világon, akik-ben megvolt az egészséges törekvés a tudomá-nyok és bölcseségek megszerzésére és ezek ma-gukat fejlesztették nagy emberekké. Nagy em-berek alatt olyanokat értünk, akiknek képessé-geik kellően ki vannak művelve úgy, hogy

szellemi fölényre tettek szert mások fölött és mások előtt.

De talán azt kérdezed: Nem üdvözülhettek-e, ha nem is bírok oly nagy tudománnyal?

Ne feledd el a következőket: „Mivel ezt mondod: Gazdag vagyok és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult . . . és vak és mezítelen.” Ha a vak vezeti a világtalant, mindkettő a verembe esik, ellenben: „Az értelmesek fénylenek mind az égnek fényessége; és akik sokakat az igazságra visznek, miként a csillagok örökkön örökké.” Dán. 12, 3. A vaknak helye a veremben van, a bölcsnek az értelmesnek, aki sokakat vezetett az igazságra pedig helye az örök dicsőségben van. Ezzel maga az Úr megválaszolta kérdésünket, hogy mint vakok és tudatlanok nem üdvözülhetünk. Sőt! „Elvész az én népem mivelhogy tudomány nélkül való!” Hóseás 4, 6.

Tehát kérdezem tőled kedves ifjú testvérem: Mikor tanulsz? Mert én nagyon félek attól, hogy soha! Szinte sírni tudnék azon, ha látom mint múlik el fejed felett a nagyon drága idő, a legszebb alkalmak, amelyeket elmulasztol a tanulásra felhasználni. És mi a véged? Krisztus, aki érted meghalt, megútál, mert ezek a szavak: „nyomorult, nyavajás, szegény vak és mezítelen”, határozottan az undornak kifejezései. Gazdaggá pedig másként mint tanulás és törekvés által nem lehetünk! Nincs más út, amely ezen dicső célhoz vezetne, mint a személyes erőfeszítés útja, a hasznos ismeretek megszerzése terén.

Alapelved, amelyhez szigorúan ragaszkodj, legyen ez: Én mindig fejlődni akarok! Amit már tudok, azt jobban akarom tudni! Amihez hozzálátok azt be akarom végezni. Mikor elkészültem az egyik tanulmányommal és az anyagot teljesen a magamévá tettem, akkor hozzáfogok a másikhoz. Előbb nem, csak miután az elsőt tökéletesen befejeztem. Haszontalan beszédek sem folytatni, sem meghallgatni nem fogok. Ezekkel szemben siket és vak leszek. Tanácsot kérek magamnak tapasztalt férfiaktól, hogy módon tudnék legjobban előrehaladni a tudományban és bölcsességben. Nem fogom sajnálni még a pihenés óráit sem, hogy a legdrágábbat megszerezem: a bölcseséget. És mindezt miért?

Mert: „Boldog ember, aki megnyerte a bölcseséget, és az ember aki értelmet szerez. Mert jobb ennek megszerzése az ezüstnek megszerzésénél, és a kiásott aranyból ennek jövedelme. Drágább a fényes kárbunkulusoknál, és minden te gyönyörűségeid nem hasonlíthatók hozzá. Napoknak hosszúsága — sőt! örök élet! — van

jobbában, baljában gazdagság és tisztesség.”
Példabeszédek 3, 13—18.

Zeiner A.

Imám!

Vergődő vágyak lelkem viharzó
Tengerén, ti búsan zsongó habok,
Csak egy áldott percre csituljatok.

Mert felemelem megtört szívemet,
Mely hitet, áldást, szent békét éhez
A szeretet örök Istenéhez . . .

Uram, én kegyelmes nagy Istenem!
Leomlom esdön szent lábaid előtt;
Nézd kegyesen a bús vezeklőt . . .

Adj hűs enyhülést a küzdelemben,
S ha szívem a bútól fájva dobban,
A csüggedés terhét vedd le rólam.

Kérlek: vezess a biztos cél felé,
Ne hagyj el, fogd mindég gyermek-kezem,
Mert Uram, én oly sokszor vétkezem.

Bocsáss meg nekem, bűnösnek és adj
Könnyeket mik lemosszák vétkeim,
Szent — biztosak legyenek lépteim.

Bölcs alázatosságot adj, Uram
És gyermeki üde, nemes lelkét;
Írántad érzett, égő szerelmet,

Élet-kedvet, küzdelemre szent erőt,
Adj és áldj meg engem erős Isten,
Ki nélkül bizalmam erőm nincsen.

Jeszenszky Sándor.

Szombatiskolai Munkás.

1. Lecke. 1929 július 6.

Az igaz Isten kinyilatkoztatása.

1. Isten mint minden létező eredete. Kér. 1. 2.
 - a) A Szentírás általa van ihletve;
 - b) A földet minden rajta levővel ő teremtette.
2. Az igaz Isten és a népek bálványai közötti különbség. Kérdések 3—6.
 - a) Az emberek minden időben készítettek maguknak isteneket és még ma is készítenek.

b) Maga Isten az, aki ismételten rámutat a különbségre.

3. A teremtés az emberre való hatásában. Kérdések 7—11.

a) Imádásra akarja készíteni az embereket.

b) Megmutatja nekik Isten nagyságát és hatalmát,

c) és ezáltal vigaszt, valamint reményt nyújt.

4. A teremtés művében közreműködők. Kérdés 12.

5. Isten elvárja az elismerést. Kérd. 13—15.

Megjegyzések.

Az 1. ponthoz: Az egész Irás Istentől ihletett, habár különbség van egy próféta írása (szó szerinti diktálás) és egy apostol írása között, mely utóbbinál a szabad emberi akarat működik közre a tartalom és alak meghatározásánál. Isten gyermekei számára az Ige képezi a legérthetőbb isteni kinyilatkoztatást, a teremtés pedig minden emberrel szemben hangoztatja bizonyágtevését.

A 2. ponthoz: Minden időben voltak hamis istenek, melyek nem teremtők, hanem csupán az emberek teremtményei voltak. A modern ember túl van már a „fa és kőisteneken“, de Istenezmége többnyire nem az Irásból, hanem a gondolkozásból ered. Azért jogos az első angyali üzenetnek eme felszólítása: „Imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet!“

A 3. ponthoz: Ábrahámhoz szólt az Isten eme felhívása: „Tekints fel az égre és számld meg a csillagokat.“ Ábrahám számára ez volt a hit és üdvösség útja. (1. Móz. 15, 5. 6.) Isten újból és újból szólt teremtményeihez: Tekintsetek fel! Béke és vigasz van mindazoknál, akik eltekintve önmaguktól és saját műveiktől, Istent és az ő műveit vizsgálják.

A 4. ponthoz: A természetes teremtésnél hárommal találkozunk; Atya, Fiú és Szentlélek hármassága vonul keresztül a Szentírás lapjain és szimbolikusan visszatükröződnek magában az emberben is — gondolat, beszéd és cselekedet útján.

Az 5. ponthoz: Veszedelmes dolog elzárkózni az isteni kijelentéssel szemben. Nyisd ki szemedet és érzelmedet és beszélj másoknak is Istened hatalmas műveiről. A figyelembevétel elmulasztásának következményeit Pál. Róm. 1, 18—32-ben vázolja.

Minden kicsinyhitű számára vigasztaló szavakat tartalmaz. „Emeljétek fel magasba szemeiteket, és lássátok meg, ki teremté azokat? Ő aki kihozza seregöket szám szerint, mindnyáját nevével szólítja . . .“ És. 40, 26. Wittig H.

2. Lecke. 1929 július 13.

Az isteni hatalom és szeretet bizonyossága.

I. A menny és föld teremtése. Kérd. 1—5.

a) Honnét jönnek?

b) Mi lett legelőször teremtve?

c) Mi minden hiányzott még?

d) Mi által lett minden teremtve?

e) Ki beszél ezen ige jelentőségéről?

II. A világosság teremtése. Kérdések 6. 7.

a) Mikor lett megteremtve?

b) Mit jelent?

III. Az erősség, illetve az atmoszféra teremtése. Kérdések 8—11.

a) Mikor lett megteremtve.

b) Mit választ el?

c) Ki szabályozza az elválasztást?

d) Milyen módon szabályozódik az elválasztás?

IV. Ezen elválasztás jelentősége. Kérdések 12—14.

a) Mire készítsen bennünket?

b) Mire emlékeztessen a hó?

c) A hó és eső milyen működést szemléltetnek?

V. A rend bevezetése a földön. Kérd. 15—18.

a) Mikor történt és miből állott?

b) Mire emlékeztessenek a hegyek?

c) Ki szabott határt a tengernek?

d) Mit jelentett ez Izrael számára és mit jelent a mi számunkra?

Megjegyzések.

Az 1. ponthoz: Ha minden Istentől jön, minden hozzá is tartozik és nekünk kötelességünk a neki való hálaadás. Ahol ez nem történik meg, ott adva van az elbukás oka.

A 2. ponthoz: A világosság Istentől jön. Ő a világosság forrása. Aki nincsen vele összeköttetésben, az a sötétségben él. A természeti és a lelki életben ugyanazok a veszedelmek. A sötétségben az ember bizonytalanságban érzi magát, letér az útról és eltéveszti a célt. Minden elővigyázatosság ellenére bele lehet esni a mélységbe, meg lehet botlani és úgy önmagában, mint mások testi épségben kárt is tehet. A parázna szereti a sötétséget, a tolvaj is azt keresi és a gyilkos szintén abban viszi véghez szörnyűségeit.

A 3. ponthoz: Miképen az atmoszféra elválasztja a felhők vizét a föld vizeitől, úgy a gyülekezet is válaszfalat alkot a nyilvánvaló bűn és a mulandó öröm között.

A 4. ponthoz: A víznek Isten szabta meg a határait a teremtésben, Az áradások ma csak

azt bizonyítják, hogy a természet mennyire hasonlónak lett az emberekhez. A gyülekezet azonban mint újjáteremtés ismét visszaállítja a teremtés rendjét. Aki ezen rend ellen van, az nem tartozik bele az újjáteremtésbe és ezzel a földdel együtt fogja őt elérni a megsemmisítés végzete.

Peters W.

3. Lecke. 1929 július 20.

Egy közlés minden élet ősforrásáról.

I. A természet bizonyosságot tesz Isten mindenhatóságáról.

a) A teremtés művei tökéletességük által bizonyosságot tesznek a Teremtő mindenható voltáról. Kérdés 1.

b) A teremtés legnagyobb titka az élet. Kérdés 2.

1. Élet csak létező életből eredhet.

2. Tehát csak egy élő Isten hívhatta életre az élő lényeket.

c) A növényvilág nemcsak szép, hanem táplálékul is szolgál az embereknek és állatoknak. Kérdés 3.

II. A természet bizonyosságot tesz Isten gondviseléséről.

a) Habár a hervadó fű a mulandóság szimbóluma; az újból visszatérő tavasz az isteni kegyelem és hűség jele. Kérdés 4.

b) A természet szépsége úgy emlékeztet a Teremtő dicsőségére és tökéletességére, mint aki sokkal dicsőbbé tudja alakítani teremtését mint a földi hatalmasok az ő birodalmaikat. Kérdés 5.

c) Az Isten, aki egy ilyen csodálatos növényvilágot életre hívott, vajjon ne is merje-e a mi szükségleteinket és ne segítene rajtunk? Kérdés 6.

III. Élet és termékenység, mint bizonyoságtevők Isten mellett!

a) Isten termékeny fákat is teremtett. Kérdés 7. Sok mindent volt képes létrehozni az emberi szellem; sok mindenben utánozta Istent és teremtményeit, — csak egy dologra nem volt képes: az élet és a termékenység megteremtésére!

Ezen tény meg kell, hogy alázza a fel-fuvalkodott emberi észet, amely néha azt véli, hogy kikutathatja mindennek a végokát. Ezért számunkra nem marad más hátra, mint leborulva imádni az Isten.

b) „Termékeny élet“ az, aminek a hívő lelket különösképen kell jellemeznie.

c) Milyen ellentét van ebben is az igazak és istentelenek között? Kérdés 10.

Busch M.

4. Lecke. 1929 július 27.

Változhatatlan hűség megnyilatkozása.

1. Móz. 1, 14—19; Zsolt. 89, 2. 3.

Beosztás.

1. Isteni világosság-hordozók a teremtési hét 4-ik napján. Kérdések 1. 2.

a) Isten szövetsége a nappal és éjszakával.

b) A menny rendje. Az isteni világítók rendeltetése az égboltozaton.

c) A föld haszna ezen világító testek révén.

2. A nap ereje a földet díszöltözetbe öltözteti. Kérdések 3—5.

a) Mozdulás és élet a világítótestekben.

b) Az égitegek száma és neve.

c) A teremtő megnyilatkozó hűsége a mindenben ugyanazon erő, dicsőség és pompa útján.

3. A teremtő mindenhatósága, szolgálatkészsége és szeretete. Kérdések 6—10.

a) Az eget isteni bizonyosságot szolgáltatnak a földnek.

b) Az ember, aki Istennel való érintkezésben marad, tudatára ébred tehetetlenségének és hűtlenségének.

4. Az egy napon teremtett csillagok, az Örökkévaló Isten hűsége által örökkévaló létet és világítóerőt nyertek. Kérdések 11—13.

a) Isten útjai és az emberi utak.

b) A Teremtő gondolatai és az ember gondolatai.

Megjegyzések.

Az 1. ponthoz: Midőn a Teremtő ereje folytán létrejött a negyedik nap, Isten dicsősége befedezte a mennyet. A föld betelt az Ő dicsőségével. A nap és a hold által vette kezdetét az éj és nap feletti uralom. Az Úr szövetséget kötött az éjszakával és a nappalal. Ezen, minden élőlény által naponta megfigyelhető tünemény által, Isten ki akarja jelenteni az ő változhatatlan hűségét. Miképen naprendszerünk holdjai és csillagjai a nap visszatükröződő fénye által világítanak, úgy engedjük mi is, akik Isten gyermekei vagyunk, hogy a mennyei alapelvek, isteni rendelések és az egyre növekvő hűségünk által, a kegyelem napja — aki Jézus — ragyogjon elő életünkben.

A 2. ponthoz: Ha a nap a földet dicsőségbe öltöztetheti, mennyivel inkább tehet bennünket az Isten Fia az ő változhatatlan hűségével nemes emberekké! Miképen az égitegek nagy mozgást és életet mutatnak azáltal, hogy állandóan áldást nyújtanak és teremtőjük dicsőségét zengik, úgy a jó Jó Isten is kész arra, hogy életét beléjük helyezve, megelégedést hozzon létre

általunk a földön. Minket is nevünkön ismer. Az ő hűsége folytán senki sem fog közülünk hiányozni, vagy elveszni.

A 3. ponthoz: És. 40, 26-ban az van mondva: „Emeljétek fel szemeiteket az égre és lássátok.” Isten figyelmeztet bennünket hatalmas nagyságára és erejének hatalmára. *Megérthetjük és felfoghatjuk-e ezt vajjon?* Mennyei Atyánk segíteni óhajt földi gyermekein, hogy embertársaik számára bizonyosságok lehessenek.

A 4. ponthoz: Midőn a nap nem üdíteti fel az embereket, akkor a holdat használja fel Isten erre a célra. Csodálatos berendezés ez! Miképen az éjszaka világító hold, az ilyenkor nem látható naptól nyervén világosságát, arról tesz bizonyosságot, hogy a nap szakadatlanul árasztja magából a világosságot és az erőt, úgy akar Jézus, az igazság napja is, bennünket világosság hordozóivá tenni ott, ahol ő személyesen el nem erheti az embereket.

Szöveg a súlyosan megpróbáltak és csüggedők számára: Jer. 31, 37. Ha hűek maradunk, akármit is tettünk, nem vet el bennünket az Isten,

Szöveg az ifjúsági vezetők és a szombatiskolai vezetők számára. Dániel 12, 3. A hűségben való kitartás magával hozza az elmaradhatatlan jutalmat.

Schluttig H.

5 Lecke. 1929 augusztus 3.

A csodálatos böccesség és előrelátás megnyilatkozása.

I. Élő lények megteremtése.

a) Élet csakis az élő Istentől jöhet.

1. Halak és madarak. Kérdés 1.

2. Rovarok és állatok. Kérdés 3.

b) Ezen teremtett lényeket is az élet és termékenység jellemzi. Kérdések. 2. 4.

II. Isten gondoskodása teremtményeiről.

a) Ő adja nekik a természeti ösztönt úgy, hogy tevékenységük sok tekintetben például szolgálhat az emberek számára is. Kérdések 8. 13. 14.

III. Lecke az emberek számára.

a) Istennek gondviselése az állatvilággal szemben, csepegtessen belénk bizalmat jószágos atyánkkal szemben, aki nekünk is csak javunkat akarja. Kérdések 9. 10.

b) Istenben való bizalmunk révén új erőhöz és erősséghez jutunk. Kérdés 11.

c) Isten védelmezni akarja népét, mint a tyúk az ő csibéit és mégis mily kevés közössége van olykor az embernek az Istennel. Kérd. 12. 15.

IV. A lélek mély vágyakozása Isten után. Lelkünk nem juthat addig nyugalomhoz, míg meg nem nyugszik az Istenben. Kérdés 16.

Busch M.

6. Lecke. 1929 augusztus 10.

A Teremtő mesterműve.

A) A növény- és állatvilággal benépesített föld, mint a megteremtendő ember működési helye. Kérdés 1.

B) Az ember, mint a Teremtő mesterműve. Kérdés 7.

I. Az ember megteremtése Isten képmására. Kérdések 2. 3.

1. Az első emberpár megteremtésének folyamata, részleteiben és tanulságaiban. Kérd. 4. 5.

2. Isten gondoskodása az egészséges élelemről és a mintaszerű lakóhelyről, az ember számára. Kérdések 8. 9.

3. Az ember szellemi képességei, mint istenhasonlóságának bizonyítéka. Kérdések 6. 11.

II. Az isteni alapfeltételek, teremtési szándékának eléréséhez.

1. Egy bevezetett „igen jó” műben. Kérdések 13. 14.

2. Isten a teremtés ura marad és összekötetésben is marad vele. Kérdés 12.

3. Krisztusban ő a megtartó és a jelenlegi rend fentartója. Kérdések 15. 16.

C) Annak a megőrzésében, amit Isten az emberre bízott, elismerte és felismerte volna, hogy az Úr az Isten. Kérdések 10. 17.

Hoffmann W.

7. Lecke. 1929 augusztus 17.

A Mindenható örök emlékezete.

I. A teremtés képezi Isten mindenhatóságának egyik legnagyobb bizonyítékát. (Róm. 1, 20.) Kérdések 1. 2.

1. A tudomány azon elmélete, hogy a teremtés nagy időközökben ment végbe (evolúció) lebecsüli Isten teremtőerejét. „Azon feltevés, hogy az első hét eredményei ezer és ezer esztendőig igényeltek, egyenesen a negyedik parancsolat alapja ellen van irányozva.” (White E. G.)

2. A keresztény ember hiszi, hogy a teremtés hete hét, egyenként 24 órából álló természetes naphól állott. (1. Móz. 1, 31; 2, 2; Zsid. 11, 3; Zsolt. 33, 9.)

II. A szombat a teremtés emléknapja. (Zsolt. 111, 4.)

1. A Teremtő hat napon keresztül működött, a hetediken pedig megnyugodott. „Nem

azért nyugodott, mert fáradt volt, hanem azért, mert gyönyörűségét találta bölcsességének és jóságának gyümölcseiben és dicsősége megnyilatkozásában.“ (1. Móz. 2, 1. 2.) A szombat a teremtés fényével van megalapozva.

2. Az Isten hetednap megnyugvása és a határozott rendelés által, a szombat el lett különítve a többi napoktól és az embereknek szent használatra lett fenntartva. (2. Móz. 20, 11. Ezék. 20, 20.) „Tehát ezen intézmény emlékűnnep volt, amely az egész emberiség számára adatt.“ Azon tény, hogy a hétnapos beosztás általános elfogadást nyert, igazolja, hogy a szombat ismeretes volt és meg lett tartva. (Ezék. 46, 1; 1. Móz. 7, 4.) A hetes szám régi és tisztelt volt azon nemzetek között, melyek kezdetől fogva hetekkel mérték az időt. Ezen időmérték eredetét az Úr szombatjában kell keresnünk, ahogyan Mózesnek kijelenti annak alapokát az Írásokban.

3. A szombat mindörökké emlékezetnap marad. (2. Móz. 31, 17. És. 66, 23.)

4. Krisztus a szombatnak ura. (Luk. 6, 5.) Mivel ő teremtett mindeneket, természetesen a szombatot is; általa lett ezen nap a teremtés művének emlékezete gyanánt elkülönítve. Igyhát a szombat reá utal, mint a Teremtőre. (Zsolt. 92, 2—4.) (Has. össze Példb. 8, 22—31. Neh. 9, 11—15; 1. Kor. 10, 2—4.)

III. A keresztyény és a szombat. Kérd. 13—15.

1. A szombat igazi megtartása a parancsolatok kiéléséből áll. A negyedik parancsolat a többi előíráshoz hasonlóan szintén magába zárja szívünk gondolatait és szándékait is, és ha kezdetét veszi a szombat, akkor ne csak a testi munka, hanem a világi gondolatok is szünjenek meg. (2. Móz. 20, 8—10. És. 58, 12. 13.)

2. A szombat az Isten népe összejöveteleinek a napja kezdetől fogva. (3. Mózes 23, 3. Ap. csel. 13, 42—44. Zsid. 10, 24. 25. És. 66, 13.)

Budnick W.

8. Lecke. 1929 augusztus 24.

Az ember mély bukása és annak következményei.

1. Móz. 3; 1. Ján. 2, 16.

Beosztás.

I. A boldogság szétrombolója. Kérdések 1—8.

1. Az ember szabad választási lehetősége a paradicsomban. Kérdés 1.

2. Sátán eredete és lénye. Kérdések 3. 4.

a) Dicsőséges angyalfejedelem.

b) Felfuvalkodik szépsége miatt.

c) Megcsalva okossága által.

d) A félrevezetett angyalokkal le lesz vetve a földre.

3. Sátán csábító módszerei. Kérdések 2. 5—8.

a) A kígyó mint médium.

b) Kétkelkedik Isten szavában.

c) Halhatatlanságot ígér.

d) Istent igaztalannak, keménynek és hazugnak állítja be.

II. A bűn rettenetessége. Kérdések 9—15. 17.

1. Hogyan növekedett a bűn?

Éva „látá“, „szakasztá“, „evék“ és „ada.“ (Hasonlítsd össze Achán esetével Józ. 7, 21.)

2. Mit hozott magával a bűn?

a) Büntudatot.

b) Szégyenérzetet.

c) Félelmet a szerető Istennel szemben.

d) Kölcsönös vádaskodást.

e) Elkülönítést Istentől (Isten képe az emberben elhomályosult).

f) Fáradtságos munkát és halált.

III. Isten nagy szeretete.

1. Vigasztal Isten szabadítót ígér.

a) Az emberek megváltásra alkalmasak maradtak.

b) Jézusnak kell a boldogság szétrombolójával való harcból győztesen kikerülnie.

2. Az ember büntetése áldássá lesz számára.

a) Az élet fájától elkülönítve — mert különben örökéletű bűnösökké lettek volna.

b) Az elválasztás által erősítve lett a honvágy érzelme.

Dörner S.

Könyvevangélista.

E rovatért WICKLEIN A. felelős.

A fejlődésnek nincsenek határai.

„A könyvterjesztésben sokkal több eredményes munka volna végezhető, mint eddig. A könyvevangélista ne legyen megelégedve önmagával, hanem igyekezzék mind nagyobb tökéletességre. Gondosan készüljön elő, de ne elégedjék meg a határozott beszédmóddal. Fialat, értelmes emberekre van szükségünk, akik értékelik a kapott isteni adományokat és ezen képességeket a legnagyobb gondossággal kifejlesztik. Gyakorlat erősíti a szellemet, kibővíti a látókört és megnemesíti a magatartást. Fejlődésüknek ne szabjanak határokat, hanem naponta legyenek megfelelőbbek a munka végzésére.“

(White E. G.) Így szól a jövődömondás lelke. Az amerikai acélkirály Schwab Károly nyilvánosságra hozta az általa összeállított „Munka tízparancsolatát,” melyet alább szembe állítunk a Szentírás tíz parancsával.

Igy szól

Schwab Károly:

1. Dolgozzálszorgalmasan. Szorgalmas munka az elképzelhető legjobb tőkebefektetés.
2. Tanulj szorgalmasan. A tudás képessé teszi az embert, hogy intelligensebben és eredményesebben dolgozhasson.
3. Gondolkozz önállóan. A gondolkodás nélkülimumunka minden embernek a saját sírját ássa meg.
4. Szeresd a munkádat. Akkor örömet fogsz találni annak teljes urálásában.
5. Légy pontos. Hanyag módszerek csak rossz eredményeket hozhatnak létre.

Az Úr:

Átkozott, a ki az Úrnak dolgát csalárdul cselekszi; (Jer. 48, 10.) „Azért szerelmes atyámfia erősen álljatok mozdíthatatlanul buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.” (1. Kor. 15, 58.)

Elvész az én népem, mivelhogy tudomány nélkül való. (Hós. 4, 6.) „Ha figyelmeztvén a bölcsességre a te földedet, hajtod a te elmédet az értelemre; igen, ha bölcsességért kiáltasz és az értelemért a te szódat felemeled, ha keresed azt mint az ezüstöt és mint a kincseket kutatod azt.” (Préd. 2, 2—4.)

Nem tanácskoztam testtel és vérrel. (Gal. 1, 16.) „Ezek pedig nemesebb lelkűek valának . . . naponként tudakozva az irásokat, ha úgy vannak-e ezek.” (Ap. csel. 17, 11.)

Anép nagy kedvvel dolgozott. (Néh. 4, 6.) „Krisztus szerelme szorongat minket.” (2. Kor. 5, 14.)

Mindenek ékesen és jórenddel legyenek. (1. Kor. 14, 40.)

6. Légy mindenkor céltudatos. Csak így harcolhatsz eredményesen és van kilátásod a győzelemre.

7. Neveldd ki magadat személyiséggé. Ami a virágnál az illat, az az embernél a személyiség.

8. Légy készséges a segítségre és engedd, hogy mások is részesüljenek munkád eredményességében. A kereskedői nagyság igazi bizonyítéka abban van, ha másoknak is alkalmat nyújt a felemelkedésre.

9. Gondolkozz szociálisan. Csak akkor lehetsz eredményes vezetője a népnek, ha a helyesérzéssel közleltesz hozzá.

10. Mindenben cselekedd a tőled telhető legjobbat. Aki így cselekszik, az mindent megtett, míg az, aki kevesebbet tett, semmit sem végzett.

Kedves küzdőtársaim! a fenti parancsolatokat igyekezzünk állandóan emlékezetben tartani (különösen akkor, ha a gonosz ellenség szeretne elbátortalanítani bennünket) és még ezen kívül is vegyük figyelembe a következőket: „A könyvevangélistáknak naponta kell megérintniök az Úrhoz, hogy szavaik és cselekedeteik az életnek illata legyenek az életre és így megmentő befolyást gyakoroljanak azokra, akikkel érintkeznek. Sokan azért voltak eredménytelenek a könyvterjesztés munkájában, mert nem voltak igazi keresztények; semmit sem tudtak a megtérés lelkéről. A könyvevangélistának igen tiszteletre-

— Nen tudjátok-e, hogy akik versenypályán futnak mindnyáján futnak ugyan, de egy veszi el a jutalmat? Ugy fustatok, hogy elvegyétek. (1. Kor. 9, 24.)

Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek. (1. Kor. 16, 13.)

Ne nézze ki ki a maga hasznát, hanem mindenki a másokét is. (Fil. 2, 4.)

Amit akartok azért, hogy az emberek tiveletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal; mert ez a törvény és a próféták. (Mát. 7, 12.)

Mindenben tenmagadat adván példaképül . . . hogy az ellenfél megszégyenüljön, semmi gonoszt sem tudván rólatok mondani. (Tit. 2, 7. 8.)

méltó hivatása van, ezért ne tegyen úgy mintha szégyelné magát érte. Ha azt kívánja, hogy fáradozásait eredmény koronázza, akkor bátornak és reményteljesnek kell lennie. Segítsen az Úr mindenkinek, hogy a reá bízott adományokat teljesen kifejleszthesse." (White E. G.)

Schneider A.
a délbajor egyesülettől.

*

Azt hiszed, hogy túlerőltetted magadat a munkában?

Wesley János átlag három prédikációt tartott naponta 54 éven keresztül, tehát összesen 44.000-szer prédikált. Ezen munkatesítménye alatt lovon és kocsin több mint 290.000 mérföld utat tett meg, vagyis évenként átlag 5.000 mérföldet. Kiadott művei a következők: egy négykötetes biblíamagyarázat, egy angol szókönyv, egy ötkötetes mű a természetfilozófiáról, négykötetes egyháztörténelem, történelemkönyvek Angliáról és Rómáról, továbbá héber, latin görög és francia nyelvtan, három mű az orvostudomány köréből, hat kötet az egyházi zenéről, hét kötet prédikáció és vitairat, Elnöke volt egy 50.000 kötetet számláló könyvtárnak, amely mint „Keresztény könyvtár” volt ismeretes. Olyan lelkész volt, aki hivatását igen értékelte. Később magára vállalta az összes gyülekezetekről való gondoskodást. Reggel 4 órakor kelt fel és késő este 10 óráig dolgozott, csak az étkezéseknél szakítván meg kissé a munkát. És ezen nagy munkatesítmény közepette kijelentette: „Nékem több időm áll rendelkezésemre a magányba való visszavonulásra, mint bárkinek másnak Angliában.”

*

Elcsüggedve.

Egy chicágói folyóiratban a következő történetet olvashattuk a bátorságról:

Az élet útján járva-elve, a sötétség árnyékában meghúzódva vadászik az öreg Sátán az ő kutyáival, az emberi gyengeségek kis koboldjaival.

Egy ember rójja éppen útját az élet útján. Sátán mondja a kis ördögnek kesernyés ábrázattal: „Menj és add az én hatalmamba őt”. A kobold gyorsan és észrevétlenül surrant át az utcán és egy könnyed ugrással fent volt a férfi vállain és ezt sugta a fülébe: „Te elcsüggedtél!” „Nem” válaszolta a férfi „én nem vagyok elcsüggedve”. „Te elcsüggedtél” ismételte

a kobold. Ezuttal így válaszolt a férfi: „Én nem hiszem, hogy már elcsüggedtem volna.” De a kis kobold sürgetően és hangosan ismételte ekkor: „Én mondom néked, hogy elcsüggedtél”. Mire a férfi fejét vesztítve mondotta: „Jó, hát elhiszem, hogy elcsüggedtem”. Erre a kobold vissza ugrándozott Sátánhoz és büszkén mondotta neki: „Megkaptam őt, ő már a miénk, mert elcsüggedt.”

Egy másik férfi jött az úton. Az öreg Sátán ismét mondotta a kis koboldnak: „Menj és add hatalmamba!” Az elcsüggesztés büszke kis démona megismételte előbbi taktikáját. Midőn első ízben mondotta: „Te elcsüggedtél”. A férfi lelkesedéssel válaszolta: „Nem”. Másodízben ezt válaszolta a férfi: „Mondom neked, hogy nem csüggedtem el.” Harmadszor azután ezt válaszolta: „Nem csüggedtem el, hanem te hazudsz”. A férfi emelt fővel ment tovább az útján a világosság felé, a kobold pedig leverten ment vissza mesteréhez, mondván: „Nem tudtam őt megkapni. Háromszor mondtam neki, hogy elcsüggedt már, de harmadik alkalommal hazugnak nevezett, ami viszont engem csüggesztett el.”

Külföldi tapasztalatok.

Az eredmény titka.

„Alázatos, bensőséges imák többet fognak tehetni könyveink elterjedéséért, mint e világnak minden drága szépítése és reklámja.” A fenti ismerős kijelentés sok esetben lett kipróbálva és bizonyult igaznak könyvevangélisták részéről. Egy Walter Harper nevű régi könyvevangélista mondja: „Valójában az én csendes Béthelemben, térdenállva veszem fel az rendeléseimet. Ott harcolom meg a harcot és ott verekedem ki a győzelmet. Ami ezenfelül még fenmarad, az nem egyéb, mint elmenni az emberekhez és a megrendeléseket feljegyezni. A maradandó sikernek nincsen egyéb titka ennél.”

*

„A meghalásra is időt kell szánunk.”

Midőn még Németországban kolportáltam, egy „platt” tájszólást beszélő asszonyhoz érkeztem, akinek felkínáltam a „Nagy orvos lábnyomában” című könyvet. Az asszony hallani sem akart a vételről, mert úgymond sok a munkája és nincsen ideje az olvasásra. Én a következőképen válaszoltam: „Kérem gondoljon arra, hogy egyszer majd a meghalásra is időt

kell szánunk és akkor már nem lesz alkalom az ilyen szép könyv elolvasására." Az szívére vette ezen szavakat és azonnal megvette a könyvet és meghívott másnapra ebédhez. Ezalatt még arra is alkalmam volt, hogy egy fiatal embernek, aki éppen ruhát hozott mosatni, ezen asszony segítségével eladhattam a „Jövendölés és világtörténelem" című könyvünket.

Több napon keresztül voltam vendége ennek az asszonynak, akinek alkalmam volt bizonyosságot tenni az igazságról és még további 15 könyvet tudtam neki eladni. Előbb az összes nagy könyveket, azután pedig kisebbeket is. Ezen asszony később többek között elmondotta nekem, azt is hogy milyen hatalmas benyomást gyakoroltak rá ezen szavaim: „A meghalásra is időt kell szánunk," s hogy dacára nagy elfoglaltságának minden reggel legalább 1/2 órát olvas a könyvekből, melyek nagy áldására szolgálnak.

Wicklein A.

Hazai tapasztalatok.

Nehéz gazdasági helyzet — jó eredmény.

Marinka atyafi Beregmegyében dolgozott, egy olyan községben, ahol az állam kénytelen volt ingyen vetőmagot adni a gazdáknak földjük megműveléséhez. Ezen súlyos gazdasági helyzet dacára, az atyafinak ritka jó eredménye volt. 12 nap alatt 279 pengő forgalmat ért el.

*

Az adventistáknak magas céljuk van.

Midőn egyik könyvevangélistánk a nagy hidegekben házról-házra járt az egyik férfi így szólt hozzá: „Még ilyen hidegben is dolgozik? Az adventistáknak nagy céljuk kell, hogy legyen, ha még az ilyen nagy hideg sem riasztja vissza őket céljuk elérésétől." Jó bizonyosság ez népünk szelleme és kötelessége felől.

*

„Szeretnék belépni."

Budapesti munkám közben egy ház harmadik emeletére jutottam, ahol az egyik ajtón nem akartak beengedni. Midőn az asszony azt kérdezte, hogy mit kívánok, azt válaszoltam, hogy szeretnék belépni hozzá. Az asszony kinyitotta az ajtót, de csak félig. Én megmutattam neki az Idők Jeleit és azt mondtam, hogy ezt a folyó-

iratot részére hoztam. Ekkor így szólt az asszony: „Ma éjszaka láttam kegyedet álomban éppen abban a helyzetben, ahogyan most előttem áll, kezében a folyóirattal és azt mondotta nekem hogy valami jobbat hozott nékem, mint amit az én vallásom nyújt." Örömmel vásárolta meg a füzeteket és megígérte, hogy meglátogatja összejöveteleinket.

Tóth B.-né

Gyülekezeti élet.

Keresztényi mértékletesség az utolsó napokban.

Amidőn Jézus az Olajfák hegyén ült, kioktatta tanítványait azon jelek felől, melyek eljövételét megelőzik: „Amiképen pedig a Nőé napjaiban vala, akképen lesz az ember Fiának eljövetele is mert amiképen az özönvíz előtt való napokban esznek és isznak vala, házasodnak és férjhez mennek vala, mind ama napig, amelyen Nőé a bárkába méne és nem vesznek vala észre semmit, mignem eljőve az özönvíz és mindnyájukat elragadá: akképen lesz az ember Fiának eljövetele is." Mát. 24, 37—39. Ugyanazon bűnöket, melyek Nőé napjaiban Isten haragját hívták ki, követik ma is. Férfiak és nők annyira kiszolgáltatják magukat ezen dolgoknak, hogy ezeknek végső következménye a dözsölés és az iszákosság lesz. Ez a terjedő bűn — egy elrontott iny izlésének a kielégítése, mint szenvedély uralta az emberiséget Nőé napjaiban és széleskörű romlást vont maga után. Az erőszak és a bűn az égig hatolt. Ez az erkölcsi romlottság végül is a vízözön által lett megszüntetve a földön. Ugyanezek a bűnök, — a dözsölés és az iszákosság annyira eltompították Sodoma lakóinak érzését, hogy úgy látszott, mintha a bűn lett volna azon istentelen város férfiainak és nőinek egyetlen öröme. Ezért így inti Jézus a világot: „És miként a Nőé napjaiban lett, úgy lesz az ember Fiának napjaiban is. Éttek, ittak, házasodtak, férjhezmentek, mindama napig, amelyen Nőé a bárkába beméne, és eljőve az özönvíz és mindeneket elveszte. Hasonlóképen mint a Lót napjaiban is lett; ettek, ittak, vettek, adtak, ültettek, építettek; de amely napon kiment Lót Sodomából, tűz és kénkö esett az égből és mindenkit elvesztett: Ezenképen lesz azon a napon, melyen az embernek Fia megjelenik." Luk. 17, 26—30.

Krisztus itt egy rendkívül fontos intelmet hagyott nekünk hátra. Be akarta mutatni azt a

veszélyt, amelyben állunk, ha az evést és ivást földolognak tekintjük. Bemutatja az iny zabolálatlan kielégítésének következményeit. Az erkölcsi érzés eltompul, annyira, hogy a bűnt, már nem is látják bűnnek. Gonoszítottakat semmibe sem vesznek, a szenvedélyek elharapódnak, míg végül az összes jó alapelvek és törekvések megsemmisülnek és Isten káromoltatik. Ez a következménye a mértéktelen evésnek és ivásnak. Az Úr kijelentése szerint éppen ilyenek kell lennie az állapotnak e földön, amikor másodszer eljön.

Az Üdvözítő egy magasabb célt tart szemünk elé, amely után törekednünk kell, jobban mint az evés, ivás és ruházkodás után. Az evést, ivást és ruházkodást annyira viszik, hogy bűnné lesz. Ezek a bűnök nyilvánulnak meg az utolsó időben és ezek jelét képezik az Úr közeli eljövételének. Az idő, a pénz, az erő, amelyek az Úréi, de reánk bizattak, divathóbortra és nyalánkságokra lesznek fordítva, hogy innyünket ingereljék. Ezáltal azonban csak csökkentve lesz az életerő, az egészségünk pedig tönkretéve. Lehetetlenség, hogy testünket élő áldozatul áldozzuk az Istennek, ha saját bűnös kielégüléseink által azt állandóan rongáljuk.

Több ismeretre kell szert tennünk arra vonatkozólag, hogy miként együnk igyunk és ruházkodjunk, hogy egészségünket fenntarthassuk. Megbetegedések a természeti törvények áthágásának következményei. Első kötelességünknek, mellyel Istennek, magunknak és embertársainknak tartozunk, az Isten parancsolatainak megtartását kell tekintenünk ezek pedig magukba foglalják az egészségügyi törvényt. Ha betegek vagyunk, barátainkra nehéz kötelességeket rovnak, önmagunkat pedig keptelenné tesszük arra, hogy kötelességeinknek családjunkban és szomszédainknál eleget tegyünk. Ha betegségünknek egy korai halál a következménye, ezzel másoknak gondot, és szívbeli fájdalmat okozunk. Szomszédainkat megfosztjuk azon segítségtől, melyben részesíthettük volna őket; családjunktól megvonjuk azon vigaszt és segítséget, melyet tőlünk kellett volna kapniok, végül pedig Istentől elveszjük azon szolgálatot, melyet Ő a maga megdicsőítésére tőlünk igényel. Vajon nem-e hájguk át ilyenképen a szó legszorosabb értelmében az Isten törvényét?

Isten azonban részvételtjes és gyengéd és ha feltámad azoknak a világosság, akik bűnös kielégítés által magukat megfertőztették, de ezen tettüket megbánják, Isten azokat kegyelmesen elfogadja. De milyen jelentéktelen, hitvány áldozat is a mi testünk, még a legjobb állapotá-

ban is ha, azt egy tiszta és szent Istennek akarjuk bemutatni! Oh, mily végtelen szeretet, hogy egy szenvedő és bűnbánó bűnösnek szegényes maradványát az életből nem veti meg az Isten! Dicsértessék az Isten, aki ilyen lelkeket, — még ha tűzön keresztül is — de megment!

Egy kegyes élet sohasem árt az egészségnek. Ilyent csak Sátán tud valakivel elhitetni. A biblia vallása sem a szellemre sem a testre nem hátrányos. A Szentlélek munkája a legjobb orvosság a betegség ellen. A mennyben egészség uralkodik és minél jobban értékeli a beteg a mennyi erőket, annál bizonyosabb lesz a gyógyulása. A kereszténység igazi alapelvei mindenkinek leírhatatlan örömeiket okoznak; mert a vallás egy folyton ömlő forrás, amelyből a keresztény bármikor meríthet és soha nem meríti ki.

A kedély és a test között a rokonság igen szoros. Mihelyt az előbbi szenved, azonnal megérzi az utóbbi is. A kedély állapota a test egészségére befolyással van. Ha az ember kedélye a jó lelki ismeretnek, valamint annak tudatában él, hogy mással jót tett, szabad és vidám lesz, akkor ez egy olyan örömet okoz, amely az egész testre behatással van, a vérnek szabadabb keringést ad és az egész testet újjáéleszti. Az Isten áldása egy gyógyító erő és azok, akiknek élete a másokkal szemben tanúsított jócselekményekkel vannak telve, ennek áldását szívükben és életükben tapasztalni fogják.

Ha emberek, akik rossz szokásoknak és bűnös szenvedélyeknek hódoltak, magukat az isteni igazságnak átadják és azt megszívlelik, akkor ez az utóbbi azon erkölcsi erőket ébreszti fel bennük, melyek már holtaknak látszottak. Egy élesebb és tisztább elmével bírnak mint azelőtt amidőn még nem álltak az élő sziklán. Sőt testi egészségük is javulni fog, mert bizonyosak a Krisztusnál való elfogadásuk felől. Az Istennek rajtuk megnyugvó különös áldása már magában az egészségben és erőben nyilvánul meg.

Aki a bölcsesség és a megszentelődés útján halad, tapasztalni fogja, hogy „a kegyesség mindenre hasznos, meglévén benne a jelenvaló és a jövő életnek ígérete.” 1. Tim. 4, 8. Érti az élet igazi örömeit és nem lesz elpocsékolt órák miatt tett haszontalan szemrehányások által nyugtalanítva, sem sötét sejtelmek által nem lesz aggasztva, melyek a világi embert annyira gyötrik, ha izgató mulatozások által nem szórakozik. A kegyesség nem áll ellentétben az egészség törvényeivel, hanem azokkal egybehangzik. Minden boldogságnak egyedüli oka az istenfélelem. W. E. G. (Albrecht fordítása)

Innen-onnan.

Bostonban 3000 dollár egy gyilkosság. Upton Sinclair írja abból az alkalomból, hogy Harry Sinclairt, a petróleumkirályt a nagy petróleumpanama pörben másodfokon felmentették: „Mibe kerül egy ember megölése Bostonban? Attól függ, hogy mennyi pénze van a gyilkosnak. Két évvel ezelőtt egy olasz érdeklődött Boston egyik legelőkelőbb ügyvédjénél egy gyilkosság ára iránt. A felelet ez volt: körülbelül 3000 dollár. Az olasz kiszámította, hogy megengedheti magának ezt a luxust, mert, fogta a revolverét s fényes nappal lelőtte ellenségét. A még füstölgő fegyverrel kezében fogták el. Két hónap múlva szabadlábon volt és senki sem érdeklődött utána. Csak arra volt szükség, hogy az ügyvéd a pénzt a megfelelő zsebekbe csúsztassa.”

Az automobilon védőszentje. „Szombaton, folyó hó 29-én, pontosan 18 órakor az V. Nemzetközi Automobil kongresszus bezárásának alkalmával ünnepélyes Te Deum-ot mondanak a római Santa Francescáról elnevezett bazilikában (ahol az automobilizmus védőszentjének testét őrzik és imádják) és isteni oltalmat kérnek az automobilizmusra.” (La Tribuna, Róma.)

*

Szemelvények a leszerelési zsebnaptárból.

A nitrogén, a műselyem és a festékipar valójában leplezett hadiszer iparok, miután nyersanyagaikból gázt, dinamitot és lőgyapotot s más lőszergyártáshoz szükséges anyagot tudnak előállítani. A spanyol kormány egész nyíltan bevallja, hogy szándékában áll egy állami nitrogén monopólium felállítását, hogy háború esetén a dinamitot saját maga rezsijében állítsa elő. A román kormány saját műselyemgyárat szerelt fel, hogy bevallása szerint háború esetén robbanó anyagot tudjon előállítani. A nitrogén iparosok konferenciáján megállapítást nyert, hogy az utóbbi három évben két és egynegyed millióval több nitrogén állítatott elő, mint amennyire szükség van, amit kizárólag háború esetére tartalékolnak.

*

A francia kormány 15 millió darab gázmaszkot rendelt — a polgári lakosság ellátására.

*

Miközben Angliában ép mostanában találak fel egy olyan új hadigázt, amely minden gázmaszkon keresztül hat, láthatatlan, izlelhetet-

len, szagtalan s ennek következtében valamely méreggázzal való kombinálása esetén mindenemű védekezést lehetetlenné tesz, szóval épp most jelenti ki az angol külügyi államtitkár, hogy a méreggázháború tilalmáról szóló jegyzőkönyvet ez ideig csak hat állam ratifikálta s Anglia csak akkor ratifikálja, ha valamennyi szignatárius hatalom már aláírta.

Halálozás.

Ifj. Ocsay András atyánkfia az Úrban elaludt múlt évi december hó 14-én 22 éves korában. Mint az Úrban hívő szülőknek gyermeke, már fiatal korában kötött szövetséget az Úr Jézussal és 18 éves korában kiutazott Friedensauba a misszióiskolába. Odáig azonban már sajnos nem jutott el, hogy a lélekmentés munkájába belépjen, mivel súlyos betegsége előbb véget vetett életének. Zúgolódás nélkül viselte el a nehéz csapást, Istennel és emberrel békeességben várta a halált. Alulirott a budapesti köztemető halottasházában az egybegyültek előtt, Jel. 14. 13. alapján bizonyosságot tett azon dicső reményről, amely által mint mosolygó halott feküdt előttünk az elhunyt. Reményünk, hogy az első feltámadásban nyeri el osztályrészét az Úrban.

Zeiner A.

*

1929 április 3-án délután 5 órakor meghalt Neuwirth Karolin kedves testvérnőnk az Úrban, 51 éves korában, agyhüvés következtében. Az elhalt 1919 óta volt a soproni gyülekezetünknek tagja. Dacára annak, hogy már 7 év óta betegsége lehetetlenné tette a gyülekezet látogatását mégis hűségesen kitarott az igazságban és élete végéig szerette az Urat. Ő volt a bizodalma és reménysége.

E sorok írójának alkalma volt, halála előtt 5 nappal látogatást tenni nála. A búcsuzásnál nem gondoltuk, hogy nem látjuk többé egymást ebben az életben. Szilárdan hiszük azonban, hogy Krisztus visszajövetelének napján halhatatlanságba öltözve láthatjuk viszont kedves testvérnőnket.

A temetést április 7-én az evang. egyház végezte, amelyből formálisan nem lépett ki.

Voigt Miksa

Felelős szerkesztő: Streisinger Béla

Kiadja:

H. N. Adventisták Misszió-Társulata
Magyarországi Unió

Egyes szám ára 50 fillér.

VALLÁSOS IRATOK NEMZETKÖZI KIADÓHIVATALA, BUDAPEST